

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **J. P.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 4. 2014, č. j.,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 4. 2014, č. j.
se z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků **se** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 3. 2. 2014, č. j. byla snížena žalobkyni výše invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně dle ust. § 56 odst. 1 písm. d) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“), neboť podle posudku MSSZ Brno ze dne 7. 1. 2014 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 55 %.

V rámci námitkového řízení, které bylo zahájeno na návrh žalobkyně, byl vypracován posudek pracoviště Brno dne 10. 4. 2014, který byl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 10. 4. 2014, č. j.

Žalobkyně podala dne 4. 6. 2014 žalobu, v níž nesouhlasila s rozhodnutím žalované, navrhla jeho zrušení a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Uvedla, že žalovaná se dostatečně nevyrovnala se vznesenými námitkami, neboť překlasifikovala oblast zdravotního postižení, tvrzení žalobkyně v námitkovém řízení nerespektovala, znovu nechala posoudit zdravotní stav, ale současně neuvedla důvodnou argumentaci, která by podložila zlepšení zdravotního stavu oproti původnímu rozhodnutí o přiznání invalidity. K jejímu zdravotnímu stavu sdělila, že ji čekají další operace, tato skutečnost odporuje zlepšování zdravotního stavu. Byla toho názoru, že rozhodnutí žalované bylo vydáno v rozporu se smyslem § 39 zdp, který má zaopatřovat osobu při trvalém zdravotním postižení značně ztěžujícím jeho pracovní uplatnění. K žalobě přiložila další lékařské zprávy odborných lékařů.

Soud provedl v předmětné věci důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 8. 10. 2014. V rámci komise zasedala i lékařka specialista z oboru neurologie. Žalobkyně byla jednání posudkové komise přítomna, rovněž byla i objektivně vyšetřena. Posudková komise čerpala z lékařských nálezů uvedených v obsahu posudku, dále i zpráv dodatečně žalobkyní předložených. Jednání se dále zúčastnil i manžel posuzované, která s jeho přítomností souhlasila. Posudek byl doručen účastníkům řízení, posudkové zhodnocení jednotlivých lékařských zpráv tak obsahoval i kompletní zhodnocení, ze kterého vyplývá, že u jmenované se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav v důsledku polytraumatu ze dne 11. 2. 2011, kdy byla jako chodkyně sražena osobním automobilem. Při úrazu utrpěla poranění mozku a obličejové části hlavy. Po zevrubném prostudování podkladové dokumentace a na základě přešetření při jednání posudková komise zjistila, že po kraniotraumatu ze dne 11. 2. 2011 typu DAP přetrvávají u žalobkyně mozkové a duševní poruchy, omezení výkonnosti a pohybových schopností, přičemž postižení ve sféře psychické je převažující. Popisované potíže v oblasti psychické negativně ovlivňuje i anxiózní depresivní ladění. Na základě vyhodnocení všech posudkově rozhodných skutečností dospěla posudková komise k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl A, položce 1d, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 60 % (rozpětí 50 až 60 %). Šlo o funkční poruchy po úraze hlavy a mozku typu DAP s perzistující neurologickou symptomatologií, omezením mozkových a duševních schopností, které ztěžovalo schopnost samostatného pohybu v exteriéru, úroveň sociálního fungování i výkon některých denních aktivit a ve výsledku nadále naplňovalo kritéria těžkého postižení. Se zřetelem na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo schopnost rekvalifikace, byla horní hranice navýšena o 10 %. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, následkem úrazu ze dne 11. 2. 2011. Šlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp, pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činil 70 %. Dle názoru posudkové komise učiněné hodnocení bylo provedeno podřazením zdravotního postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pod výše uvedenou kapitolu oddíl i položku, kam dle své povahy náleží. Zlepšení zdravotního stavu, případně posudkově významnou stabilizaci zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí nebylo možno prokázat.

Při jednání u Krajského soudu v Brně dne 30. října 2014 se žalobkyně zcela ztotožnila s posudkovým a skutkovým zjištěním, které provedla PK MPSV ČR v Brně dne 8. 10. 2014. S posudkovým závěrem souhlasila.

Zástupce žalované vzhledem k provedeným důkazům ponechal rozhodnutí na úvaze soudu.

Soud měl k dispozici i posudkovou dokumentaci MSSZ Brno-město, z níž zjistil, že zdravotní stav žalobkyně byl posuzován v rámci kontrolní lékařské prohlídky, lékařkou MSSZ Brno-město dne 7. 1. 2014. Na základě skutkových zjištění bylo učiněno posudkové zhodnocení, sice, že zdravotní stav se již stabilizoval, byť je plánovaná ještě další estetická úprava v oblasti nosu. K přihlédnutí k druhu poranění, přetrvávajícím potížím i dřívějšímu pracovnímu zařazení, bylo zjištěné zdravotní postižení zařazeno pod kapitolu XV, oddíl A, položka 7c, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 55 %. Uvedený posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 3. 2. 2014.

V rámci námitkového řízení přezkoumala žalovaná zdravotní stav posuzované, za tím účelem nechala vypracovat posudek ČSSZ pracoviště Brno dne 10. 4. 2014. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků významné pro posudkový závěr. Lékařka prostudovala veškerou podkladovou dokumentaci, i lékařské nálezy použité v průběhu řízení o námitkách a konstatovala, že neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí, naopak potvrzují dlouhodobou stabilizaci rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. U posuzované se jedná o funkční poruchu po kraniotraumatu s přetrvávající levostrannou hemiparézou lehkého stupně, cerebellární symptomatologií akcentovanou ve složce paleocerebellární a lehký organický psychosyndrom s prokázanou deteriorací sledovaných kognitivních funkcí. Vzhledem ke kombinaci neurologické symptomatologie a omezení duševních schopností je porucha zařazena pod kapitolu XV, oddíl A, položka 1c, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 45 %. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšila hodnota o 10 %, celkově tedy činí 55 %.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Bylo zjištěno, že komplexním rozbořem, který provedla PK MPSV v Brně dne 8. 10. 2014 byl podrobně posuzován časový průběh zjištěných onemocnění, charakter a rozsah změn postižení, celkové omezení zdravotního stavu, nebylo však prokázáno zlepšení zdravotního stavu, případně posudkově významná stabilizace tohoto stavu. Funkční postižení, jímž žalobkyně trpí, bylo dostatečně objektivně a přesvědčivě popsáno, stanovení rozmezí poklesu míry pracovní schopnosti posuzované bylo řádně odůvodněno a to odlišnými posudkovými kritérii, než které byly učiněny lékařem MSSZ Brno dne 7. 1. 2014 či lékařkou ČSSZ – pracoviště Brno dne 10. 4. 2014. Dostatečně průkazné bylo potvrzeno, že se jedná o funkční poruchu po úrazu hlavy a mozku typu DAP s perzistující neurologickou symptomatologií, omezením mozkových a duševních schopností, které stěžovalo schopnost samostatného pohybu v exteriéru, úroveň sociálního fungování i výkon některých denních aktivit a ve výsledku nadále naplňovalo kritéria invalidity III. stupně. Rovněž bylo přihlédnuto i ke schopnosti využívat dosavadní vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo schopnost rekvalifikace. Na základě těchto hledisek pak bylo

provedeno i navýšení míry poklesu pracovní schopnosti stanovené 60 % o dalších 10 % (§ 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., v platném znění).

Z výše uvedených důvodů soud uzavírá, že posudek PK MPSV v Brně ze dne 8. 10. 2014 považuje za správný, logický, bezrozporný, odůvodňující a hodnotící zdravotní stav posuzované ke dni rozhodování žalované, tj. ke dni 10. 4. 2014. Soud proto nepochybil, pokud vyhověl námitkám žalobkyně vznesených v žalobě. Ve smyslu § 78 odst. 1 s.ř.s. proto rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším postupu je žalovaná vázána právním názorem soudu, sice na základě provedeného dokazování, zejména posudku PK MPSV ČR v Brně, zahrne správní orgán v dalším řízení uvedený důkaz mezi podklady pro nové rozhodnutí (§ 78 odst. 6 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., žalobkyně byla úspěšná, ale náklady řízení neúčtovala, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. října 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová